

שיחה דימונית בין יהודיה לישראלי

(הרב אסף אולשיצקי)

מפגש דימוני בין חיה ארליך, מברלין של הרייך, לאיתי נאור, מתל אביב בישראל.
קטע חד ומעורר מחשבה על ההבדל בין אז להיום

מפגש דימוני בין חיה ארליך, מברלין של הרייך, לאיתי נאור, מתל אביב בישראל
חיה: היי, אתה נראה מאוד מדוכדך.
איתי: אכן, ימים קשים עוברים עליי.
חיה: אולי אוכל לעזור?
איתי: איך? יש לך קשרים במשרדי אל-על?
חיה: מה זה אל-על?
איתי: זו חברת תעופה ישראלית גדולה.
חיה: יש חברת תעופה ישראלית?
איתי: בוודאי, לכל מדינה יש חברת תעופה, לפחות אחת, אז גם למדינת ישראל יש חברת תעופה.

חיה: מדינת ישראל! יש מדינה לעם היהודי? איפה היא?
איתי: בין מצרים לסוריה, בין ירדן לים התיכון.
חיה: זו לא ארץ התנ"ך במקרה? ארץ החלומות?
איתי: חלומות?! חלומות באספמיה. הכל שם מתנהל על הפנים.
חיה: מה למשל?

איתי: מה לא?! במשטרה יש מלא פרשיות...
חיה: רגע, משטרה? מי השוטרים? יהודים שוטרים?
איתי: בטח, אלא מי?
חיה: הנאצים! או הפולנים, ההונגרים, הרומנים, כל השאר, אתה יודע.
איתי: מה פתאום, זו הארץ שלנו! בקיצור, מערכת המיסים מעצבנת, הביטוח הלאומי לא מקשיב לך...

חיה: מה בונים עם המיסים שלכם? מחנות עבודה?
איתי: מה? בונים ערים חדשות, כבישים, תאורה, פארקים, את יודעת... כמו שאומרים: "מיישבים את הארץ".
חיה: אז מה רע בזה?
איתי: שזה מאוד יקר לחיות פה. הכול בישראל יקר. הדירות, הרכבים, הקניות, אפילו להחנות בעיר את הרכב עולה כסף.

חיה : יש לך רכב אישי?
איתי : ברור! שני רכבים. אחד לאישה. שנוכל גם לקחת את הילדים לחוגים,
להצגות...
חיה : נשמע גן עדן. אני הכי אוהבת הצגות בידיש.
איתי : יידיש? זה פאסה ממוזמן. רק עברית!
חיה : מדברים אצלכם בשפה שלנו? עברית? יש לי צמרמורת...
איתי : צמרמורת, תראי איזה צמרמורת תרגישי כשיקראו לך למילואים בדיוק
בחודשי העומס בעבודה, כשהבוס שלך לחוץ טילים. זה סיוט!
חיה : מילואים? תסביר.
איתי : נו, גיוס לכמה שבועות לצבא.
חיה : יש לכם צבא? מה, מרשים לכם להילחם?
איתי : את צוחקת? מי צריך להרשות לנו?
חיה : אז זה בטח צבא עם אלות, כמו המשטרה היהודית פה.
איתי : אלות? איפה את חיה? יש טנקים, מטוסים, ספינות, מלא חיילים.. הכול יש
לנו... אבל לא קל פה... בסוף הממשלה עושה מה שהיא רוצה.
חיה : יש לכם פרלמנט משלכם?
איתי : פרלמנט.. חחח... את יודעת, אנשים שיושבים ומחממים את הכיסאות ארבע
שנים, במקרה הטוב, עד שבחרים בהם שוב.
חיה : בוחרים בהם? אפשר לבחור הנהגה אצלכם? זו לא דיקטטורה?
איתי : דמוקרטיה גבירתי, דמוקרטיה. וזו בדיוק הבעיה! שהרוב כופה את דעתו על
המיעוט הצודק.
חיה : אז יש לכם ארץ תנכ"ית, מדינה, שוטרים, צבא, פרלמנט, דמוקרטיה,
כלכלה... אם היה לי דבר אחד מכל זה הייתי מודה לאלוקים כל יום.
איתי : עזבי, את לא מבינה כלום. בקיצור, אני רוצה לעזוב, לרדת מהארץ, לשנות
אווירה, ללכת למקום אחר, פתוח, מכיל, בלי הרבה עומס, משהו סטריילי כזה, בלי
אויבים בכל פינה.
חיה : לאן תלך?
איתי : חשבתי על ברלין, בגרמניה.